

NOMPARIGLIA

Quasque tandem abutere, Catilina, patientia nostra? Iste tuus nos eludet? quem ad faciem sese effrenata iacet te nocturnum praesidium Palatii, nihil urbis vigiliis, nihil concursus honorum omnium, nihil hic munitissimus locus, nihil horum ora vultusque movent? Patere tuis? constrictam jam omnium horum conscientia tenet non vides? Quid proxima, quid superiore nocte ege convocaveris, quid consilii ceperis, quem nostrum tempora, a mores? Senatus haec intelligit, consul vivit? immo vero etiam in senatum venit: sit publicat et designat oculis ad eodem unanque nostras, satisfacere reipublicae videmus, si istius fur. Ad mortem te, Catilina, duci, jussu consulis, jaure conferri pestem istam, quam tu in nos omnes jundia vir amplissimus, P. Scipio, pontifex maximus, Tib. ter labefactantem statim reipublicae, privatus interfecit orbem terrarum eade atque in oculis vastare cupientem remus? Nam illa nimis antiqua protereo, quod Q. Metellum, nobis rebus studentem, unum sua occidit. Nam in hac republica virtus, ut viri fortes actio.

MARCUS TULLIUS CICERO ARPINATES

ATQUE LATINAE ELOQUENTIAE PATER AC

NAPOLI